

Ewangelia na niedzielę: Przemienienie Pańskie

Ewangelia z 2 niedzieli
Wielkiego Postu (rok A) i
komentarz do Ewangelii
mszalnej. «Panie, dobrze, że tu
jesteśmy; jeśli chcesz, postawię
tu trzy namioty: jeden dla
Ciebie, jeden dla Mojżesza i
jeden dla Eliasza». Prośba
Piotra wyraża pragnienie
każdego ludzkiego serca, aby
pozostać zawsze w radosnej
kontemplacji chwały Bożej. Do
tego jesteśmy powołani, do
wiecznej szczęśliwości, ale już

teraz, na ziemi, każdą czynność możemy czynić na chwałę Bożą i czerpać radość z łączności z Nim.

Ewangelia (Mt 17,1-9)

Po sześciu dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i brata jego Jana i zaprowadził ich na górę wysoką, osobno. Tam przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło. A oto im się ukazali Mojżesz i Eliasz, którzy rozmawiali z Nim. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa:

«Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza».

Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlany osłonił ich, a z obłoku odezwał się głos:

«To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!»

Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus zbliżył się do nich, dotknął ich i rzekł:

«Wstańcie, nie lękajcie się!»

Gdy podnieśli oczy, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, Jezus przykazał im mówiąc:

«Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie».

Komentarz

Ewangelia według świętego Mateusza ukazuje tę scenę w

trudnym dla apostołów momencie. Chwilę wcześniej, Pan Jezus jasno im powiedział „że musi iść do Jerozolimy i wiele cierpieć od starszych i arcykapłanów, i uczonych w Piśmie; że będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstanie” (Mt 16,21). Jednocześnie, powiedział im, także w sposób bardzo bezpośredni, że „jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje. Bo kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je” (Mt 16,24-25). Wobec tak poważnych ostrzeżeń zrozumiały jest niepokój i lęk uczniów.

Dlatego, teraz pragnie umocnić ich nadzieję, ukazując swoją chwałę wobec Piotra, Jakuba i Jana. Wchodzi na wysoką górę, w towarzystwie trzech uczniów, tak jak Mojżesz, który wszedł na górę Synaj w towarzystwie Aarona, Nadaba i

Abihu, za którymi szli starsi ludu (Wj 24,9). Ci sami trzej apostołowie będą tymi, których zawoła w ogrodzie Getsemani, aby towarzyszyli mu z bliska, podczas gdy reszta pozostawała w większym oddaleniu od miejsca w którym Pan Jezus modlił się podczas trwogi konania (Mk 14,33). Kontrastują ze sobą sceny radosnej chwały i pełnego niepokoju cierpienia w których Piotr, Jakub i Jan towarzyszą mu, ale jednocześnie obydwie pozostają nierozdzielnie związane. Nie ma chwały bez krzyża.

Mojżesz i Eliasz, którzy kontemplowali chwałę Boga i otrzymali jego objawienie na górze zwanej Horeb albo Synaj (por. Wj 24,15-16 i 1Krl 19,8), towarzyszyli Panu Jezusowi na tej wysokiej górze, kiedy „przemienił się wobec nich: twarz Jego zajaśniała jak słońce, odzienie zaś stało się białe jak światło” (w. 2). Teraz kontemplują

chwałę i rozmawiają z tym, który jest osobowym objawieniem Boga.

Piotr nie może powstrzymać swojej radości i woła: „Panie, dobrze, że tu jesteśmy; jeśli chcesz, postawię tu trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza” (w. 4). Jego prośba wyraża pragnienie każdego ludzkiego serca, aby pozostać zawsze w radosnej kontemplacji chwały bożej. Do tego jesteśmy powołani, do wiecznej szczęśliwości. Napełniony tymi samymi uczuciami święty Josemaría wołał, zwracając się w modlitwie do Pana Jezusa podczas przepowiadania: „Jezu, chcę patrzeć na Ciebie i rozmawiać z Tobą! Trwać w kontemplacji, zdumiewając się bezmiarem Twojego Piękna. I nigdy, przenigdy nie przerywać tej kontemplacji. O Chryste! któż mógł oglądać ciebie i nie zostać porażonym Twoją Miłością”[1].

Z chmury światła, która ich otacza
słysząc słowa pełne treści: „To jest
mój Syn umiłowany, w którym mam
upodobanie, Jego słuchajcie!” (w. 5).
Wyrażenie „mój Syn umiłowany” jest
echem słów jakimi Bóg zwraca się do
Abrahama, prosząc go, aby ofiarował
swojego syna Izaaka: „Weź twego
syna jedyne, którego miłujesz”
(Rdz 22,2). W ten sposób tworzy się
paralelizm pomiędzy dramatyczną
sceną z księgi Rodzaju, w której
Abraham jest gotowy, aby oddać w
ofierze Izaaka, który towarzyszy mu
bez oporu, a dramatem, który
dopełni się na Kalwarii, gdzie Bóg
Ojciec ofiarował swojego Syna w
wolnie przyjętej ofierze dla
zbawienia rodzaju ludzkiego.
Rzeczywiście, w scenie
Przemienienia Kościół widział
przygotowanie apostołów, aby
przetrwać zgorszenie Krzyża.
Jednocześnie dodatek „Jego
słuchajcie!” jest jasnym odniesieniem
do słów jakie Pan kieruje do

Mojżesza w księdze Powtórzonego Prawa: „Pan, Bóg twój, wzbudzi ci proroka spośród braci twoich, podobnego do mnie. Jego będziesz słuchał” (Pwt 18,15). Pan Jezus, który jest Synem, którego ojciec Bóg wydaje na śmierć, jest jednocześnie tym prorokiem, jak Mojżesz, którego należy słuchać.

„Z tego wydarzenia przemienienia chciałbym wydobyć dwa znaczące elementy – mówił Ojciec Święty Franciszek–, które ujmę w dwóch słowach: wejście i zejście.

Potrzebujemy pójść na miejsce odosobnione, wejść na górę, w przestrzeń milczenia, aby odnaleźć siebie samych i lepiej usłyszeć głos Pana. Czynimy to na modlitwie. Ale na tym nie możemy poprzestać! Spotkanie z Bogiem na modlitwie skłania nas znów do «zejścia z góry» i powrócenia na dół, na nizinę, gdzie spotykamy licznych braci i siostry obciążonych trudami, chorobami,

niesprawiedliwością, ignorancją,
ubóstwem materialnym i duchowym.
Tym naszym braciom, którzy
przeżywają trudności, mamy nieść
owoce naszego doświadczenia Boga,
dzieląc się otrzymaną łaską”[2].

[1] Św. Josemaría, *Różaniec Święty*, 4
tajemnica światła.

[2] Ojciec Święty Franciszek, *Anioł
Pański*, 16 marca 2014 r.

Francisco Varo

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/komentarz-
do-ewangelii-przemienienie-panskie/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/gospel/komentarz-do-ewangelii-przemienienie-panskie/)
(08-08-2025)